

GEZ		KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO		3. Miejscowość Jędrzychowice	
1. Nazwa DWÓR		2. Czas powstania 1920-1925 r.		4. Adres Jędrzychowice 29 67-407 Szlichtyngowa	
8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
				5. Przynależność administracyjna województwo lubuskie powiat wschowski gmina Szlichtyngowa	
				6. Formy ochrony Wpis do rejestru zabytków pod nr 1006/A z dnia 27.06.1986 r. Ustalenie ochrony w zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa, w części dotyczącej wsi Jędrzychowice, Kowalewo (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego nr 25A z dn. 30 grudnia 1999 r., poz. 269).	

Widok na elewacje wschodnią i północną.

8. Historia, opis i wartości

Historia.

W 1579 r. wymienia się dwóch właścicieli Jędrzychowic, Mateusza Radlicza i Stefana Wilkowskiego. Przypuszczalnie był to początek podziału miejscowości na dwie części, odpowiadające w późniejszym okresie Jędrzychowicom Górnym i Dolnym. W latach 1605-1614 wieś była własnością Adama Gorczyńskiego z Gorczyny, który oddał ją w dzierżawę Wojciechowi Kurczach Zawadzkiemu. Z czasem rodzina dzierżawcy stała się właścicielem dóbr. Następnymi dysponentami włości, aż do poł. XIX w., byli kolejni przedstawiciele rodziny Mieleckich herbu Ciołek. Od 1841 r. Jędrzychowice Dolne należały do rycerza Zakonu Joanitów, Leonharda von Prittwitz. W tym samym czasie druga część miejscowości była własnością Johana Friedricha Heine. W 2 poł. XIX w. Leonhard von Prittwitz figurował jako właściciel Jędrzychowic Górnych, zaś jako posiadacz dolnego majątku wymieniany był Oscar Jenke. Jeszcze na pocz. XX w. posiadłość jędrzychowicka była podzielona na część górną i dolną. W 1907 r. majątki zostały scalone i stanowiły własność Karla Gilka-Bötzow, zarządcą w tym czasie był niejaki Casselmann. Założenie folwarczne w Jędrzychowicach Górnych powstało w 2 poł. XIX w. Dwór został wzniesiony w latach 1920-1925 jako siedziba ówczesnego właściciela folwarku, z rodu von Jagwitz.

Opis.

Murowany, otynkowany budynek założony jest na planie prostokąta, z elewacją frontową zwróconą w kierunku wsch. Parterowy, założony na rzucie prostokąta, nakryty dachem dwuspadowym z pokryciem z dachówki ceramicznej karpiówki. W elewacji frontowej Trójkątny szczyt. Wejście poprzedzone zostało drewnianym gankiem nakrytym daszkiem dwuspadowym. Fasada: siedmioosiowa, jednokondygnacyjna z prostokątnymi oknami, nad którymi nadproża. W ryzalicie środkowym ganek, nad którym trójosiowa wystawa dachowa. W partii dachu okna zwieńczone łukiem z archiwoltami. Pod oknami podwójny gzyms działowy z tralkami. W zwieńczeniu wystawy dachowej małe, bliźniacze okna. Ryzalit środkowy flankują krawędzie muru działowego wystające przed lico fasady. Elewacja ogrodowa - siedmioosiowa, jednokondygnacyjna z prostokątnymi oknami, nad którymi nadproża. Ryzalit środkowy trójosiowy zwieńczony trójkątną wystawą dachową. Okna w partii dachu zwieńczone łukiem z archiwoltami. W zwieńczeniu wystawy dachowej małe bliźniacze okna. Całość flankują krawędzie muru działowego wystające przed lico elewacji. Elewacja pn.- dwukondygnacyjna zwieńczona dachem dwuspadowym. Kondygnacje rozdziela gzyms działowy, nad którym trzy prostokątne opasane okna połączone wspólnym gzymsem, lila wysokości poddasza bliźniacze okna arkadowe. Na wysokości pierwszej kondygnacji od strony pn. – zach. przybudówka.

Wartości.

Dwór prezentuje wartości zabytkowe, wartość artystyczną, historyczną i naukową. Jest przykładem architektury folwarcznej z pierwszej ćw. XX wieku, oraz stanowi wraz z parkiem integralną część założenia folwarcznego.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania.

Obiekt zachowany w dobrym stanie, w historycznej bryle, kubaturze, wraz z kształtem dachu. Zachowana historyczna kompozycja, artykulacja elewacji, proporcje. Budynek z zachowaniem krycia z dachówki ceramicznej karpiówki. Otwory okienne i drzwiowe przyziemia zabezpieczone płytą OSB. Obiekt wymaga kapitalnego remontu. Budynek z zabezpieczonym dachem i otworami okiennymi, w stanie dostatecznym obecnie nieużytkowany.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Budynek wpisany do rejestru zabytków województwa lubuskiego prawomocną decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. W związku z powyższym, wszelkie prace w obrębie pałacu należy prowadzić w uzgodnieniu ze służbami konserwatorskimi. Wobec powyższego formułuje się następujące postulaty konserwatorskie: bezwzględnej ochronie konserwatorskiej podlega kompozycja założenia, bryła obiektu, gabaryty, artykulacja elewacji oraz kształt dachu wraz z zastosowanymi technologiami. W trakcie prac należy dążyć do przywrócenia pierwotnego wyglądu elewacji, w tym odtworzenie historycznej kolorystyki i materiałów. Nie dopuszcza się docieplenia elewacji frontowej budynku. Należy dążyć do uporządkowania najbliższego otoczenia, poprzez naprawę zniszczonych elementów infrastruktury, tj. nawierzchni chodnika. Należy prowadzić systematyczną kontrolę stanu zachowania pokrycia dachowego, udrażniać system odprowadzania wód opadowych.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Bartosz Idryjan

20.09.2021r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków